

og særlige betingelser i de kontrakter, det har til hensigt at benytte;

- b) det tekniske grundlag, som foretagendet har til hensigt at anvende for hver form for virksomhed, bl.a. de nødvendige elementer ved beregning af tariffer og de i artikel 17 omhandlede reserver;
 - c) grundprincipperne for genforsikring;
 - d) oversigt over foretagendets solvensmargen og garantifond som omhandlet i artikel 18, 19 og 20;
 - e) anslåede omkostninger ved opbygningen af administrationen og akvisionsnettet samt de dertil bestemte finansielle midler;
- endvidere skal den for de tre første regnskabsår angive:
- f) agenturets eller filialens sandsynlige likviditetsforhold;
 - g) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed og overtagelse af genforsikring såvel som afgivelse i genforsikring.

2. Med planen skal følge status og driftsregnskab for hvert af foretagendets seneste tre regnskabsår. Såfremt foretagendet har drevet virksomhed i mindre end tre regnskabsår, skal det dog kun fremlægge regnskaberne for de afsluttede regnskabsår.

3. Denne plan fremsendes sammen med bemærkninger fra de myndigheder, der kan give tilladelsen, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende. Sidstnævnte myndigheder afgiver inden tre måneder efter modtagelsen af dette materiale udtalelse til førstnævnte myndigheder; såfremt de pågældende myndigheder ikke har afgivet udtalelse ved udløbet af denne frist, anses de for at have afgivet en positiv udtalelse.

Artikel 12

Enhver beslutning om afslag skal klart begrundes og meddeles det pågældende foretagende.

Hver medlemsstat indfører adgang til domstolsprøvelse af enhver beslutning om afslag.

Samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at de kompetente myndigheder endnu ikke har

afgivet svar på ansøgningen om tilladelse inden udløbet af en frist på seks måneder fra modtagelsesdatoen.

Artikel 13

1. Med forbehold af stk. 3 kan et foretagende ikke på en medlemsstats område samtidigt drive virksomhed som omhandlet i bilaget til det første samordningsdirektiv vedrørende skadesforsikring og virksomhed som nævnt i artikel 1 i dette direktiv.

2. Dersom et foretagende, der udøver de i bilaget til første samordningsdirektiv vedrørende skadesforsikring nævnte former for virksomhed, har økonomisk, handelsmæssig eller administrativ tilknytning til et foretagende, der udøver de i dette direktiv omhandlede former for virksomhed, skal tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, på hvis område de nævnte foretagender har deres vedtægtsmæssige hjemsted, påse, at de pågældende foretagenders regnskaber ikke fordrøjes ved aftaler, der indgås mellem disse foretagender, eller ved nogen anden ordning, der kan influere på fordelingen af udgifter og indtægter.

3. Med forbehold af stk. 6 kan foretagender, som ved meddelelsen af dette direktiv samtidigt udøver de i stk. 1 nævnte to former for virksomhed på en medlemsstats område, fortsætte hermed på betingelse af, at der i overensstemmelse med artikel 14 oprettes særskilt forvaltning for hver af disse former for virksomhed.

4. De i stk. 3 omhandlede foretagender kan kun oprette agenturer eller filialer i de øvrige medlemsstater for de forsikringsklasser, der er nævnt i bilaget til første samordningsdirektiv vedrørende skadesforsikring.

5. De i stk. 3 omhandlede foretagender kan ved oprettelse af datterselskaber i de øvrige medlemsstater med henblik på at udøve de i dette direktiv nævnte former for forsikringsvirksomhed, i en overgangsperiode på ti år fra meddelelsen af dette direktiv anvende de i artikel 35 nævnte betingelser og lempelige vilkår, såfremt de ikke allerede dér har et agentur eller en filial inden for andre forsikringsklasser end de i dette direktiv nævnte.

6. a) Enhver medlemsstat kan kræve, at de foretagender, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig på dens område, inden for en af medlemsstaten fastsat frist ophører med samtidigt at udøve de former for virksomhed, som de udøvede ved meddelelsen af dette direktiv.

b) Enhver medlemsstat kan ligeledes efter konsultation af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er belig-